

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Tiesību Akti Un Judikatūra](#) > [Valsts Tiesību Akti](#) > [Austria](#)

Valsts tiesību akti

Saturu nodrošina

Austrija

Austrija

Ievads — šajā lapā ir sniegta informācija par Austrijas tiesību sistēmu, kā arī Austrijas tiesību pārskats.

Tiesību avoti

Austrijas tiesību sistēmas pamatā ir rakstveida tiesību akti (*gesetztes*). Savukārt paražu tiesībām ir tikai ļoti ierobežota nozīme. Augstāko tiesu spriedumiem, kas nosaka vērtīgas vadlīnijas attiecībā uz likumu piemērošanu, ir liela nozīme. Taču precedentu tiesības formāli netiek atzītas par tiesību avotu.

Austrijas konstitūcija nosaka, ka vispārēji atzītas starptautisko tiesību normas ir Austrijas federālo tiesību sastāvdaļa, un paredz starptautisko līgumu iekļaušanu Austrijas tiesību sistēmā (ar vai bez specifiskiem tiesību aktiem). Starptautiska līguma noteikuma vietu valsts tiesību sistēmā nosaka tā saturs.

Lai Austrijas parlamenta apakšpalātā (*Nationalrat*) apstiprinātu starptautisku līgumu, ar ko groza vai papildina konstitūciju, ir nepieciešams tāds pats īpašais balsu vairākums kā federālo konstitucionālo likumu apstiprināšanai. Līgumiem, ar ko tiek grozītas vai papildinātas rakstītās tiesības, ir nepieciešams tāds pats kvorums kā šo tiesību apstiprināšanai.

Parasti starptautiskos līgumus pēc federālās valdības vai tās pilnvarota federālā ministra pieprasījuma un ar valdības pilnvarojumu noslēdz Austrijas Federālais prezidents. Politisku līgumu vai līgumu, kas groza vai papildina tiesību aktus, noslēgšanai ir nepieciešams iepriekš saņemt parlamenta apakšpalātas atļauju. Federālais prezidents var pilnvarot federālo valdību vai attiecīgus federālās valdības locekļus noslēgt noteiktu kategoriju starptautiskos līgumus, kas nav nedz politiski, nedz arī groza vai papildina tiesību aktus.

Saskaņā ar Austrijas konstitūciju katrai no deviņām federālajām zemēm (*Bundesländer*) ir pašai savas federālās zemes konstitucionālās tiesības līdztekus federālajām konstitucionālajām tiesībām. Zemju konstitucionālās tiesības nedrīkst būt pretrunā federālajām konstitucionālajām tiesībām un tāpēc ir tām pakļautas. Tomēr praksē nepastāv šāda federālo un zemju tiesību hierarhija. Kopš 1988. gada federālās zemes var noslēgt starptautiskus līgumus jautājumos, kas ietilpst federālo zemju kompetencē. Tomēr ar ārpolitiku saistītos jautājumos prioritārā kompetence ir federālajai valdībai.

Tiesību aktu veidi — normu hierarhija

Federālie konstitucionālie tiesību akti tiek pieņemti ar divu trešdaļu balsu vairākumu parlamenta apakšpalātā, balsojumā piedaloties vismaz pusei deputātu. Turklāt šādā veidā pieņemti tiesību akti ir skaidri jāapzīmē kā “konstitucionālais likums” vai “konstitucionālā norma”.

Salīdzinājumam federālajās rakstītajās tiesībās balstītu normu pieņemšanai ir nepieciešams absolūtais balsu vairākums, balsojumā piedaloties vismaz trešdaļai apakšpalātas deputātu.

1. Konstitūcijas pamatprincipi

Austrijas tiesību sistēmā vissvarīgākie ir šādi konstitucionālie pamatprincipi (*Grundprinzipien*):

- demokrātiskuma princips;
- varas dalīšanas princips;
- tiesiskuma princips;
- republikāniskais princips;
- federālās valsts princips;
- liberālisma princips.

Šie principi kopā veido tā saukto konstitucionālo pamatkārtību (*verfassungsrechtliche Grundordnung*).

Tiem ir ievērojama konstitucionāla nozīme. Ja būtisku konstitūcijas grozījumu rezultātā notiek atkāpšanās no kāda no šiem pamatprincipiem vai tiek būtiski mainītas šo principu savstarpējās attiecības, tie ir uzskatāmi par būtisku konstitūcijas grozīšanu un par tiem ir rīkojams referendums.

2. Primārās un sekundārās Eiropas Savienības tiesības

Austrijas pievienošanās Eiropas Savienībai 1995. gada 1. janvārī nozīmēja būtisku Austrijas konstitūcijas grozīšanu. Kopš pievienošanās ES Austrijas pamata tiesisko kārtību nosaka ne tikai Austrijas konstitucionālās tiesības, bet arī Eiropas Savienības tiesības (konstitucionālais duālisms). Dominējošais viedoklis ir tāds, ka ES tiesībām ir prioritāte salīdzinājumā ar valsts iekšējiem tiesību aktiem un parastajām federālajām konstitucionālajām tiesībām, taču ne salīdzinājumā ar konstitūcijas pamatprincipiem.

3. "Parastās" federālās konstitucionālās tiesības

Konstitucionālās tiesības paredz politiskās darbības "spēles noteikumus", jo tās nosaka:

- likumdošanas procedūru;
- augstāko valsts iestāžu statusu;
- federālās valdības un federālo zemju savstarpējās attiecības likumdošanas procesa un likumu piemērošanas kontekstā; un
- publisko tiesību tiesu īstenoto valdības darba uzraudzību.

4. Federālie likumi

Atbilstoši konstitūcijā ietvertajam tiesiskuma pamatprincipam likumu piemērošana valsts administrācijas un tieslietu jomā ir veicama saskaņā ar likuma prasībām. Federālā konstitūcija sadala likumdošanas varu starp federālo valdību un zemēm.

5. Noteikumi

Noteikumi (*Verordnungen*) ir vispārīgas tiesību normas, ko pieņem valsts pārvaldes iestādes un kas ir saistošas visām likumiem pakļautajām personām. Konstitūcija sniedz vispārēju pilnvarojumu izstrādāt īstenošanas kārtību, kurā detalizētāk tiek izklāstīti vispārējie noteikumi, kas visbiežāk ietverti likumos. Noteikumi var grozīt vai papildināt likumus tikai konstitūcijā paredzētajos gadījumos.

6. Lēmumi

Lēmumi (*Bescheide*) pārsvarā ir administratīvi akti, ar kuriem tiek piemēroti likumi un kas ir attiecināmi tikai uz konkrētajā lēmumā norādītajām personām.

Institucionālā sistēma

Likumdevējs

Konstitūcijā ir nostiprināts varas dalīšanas princips starp federālo valdību un zemēm, un likumdošanas procesā ir iesaistītas dažādas institūcijas.

Parlamenta apakšpalāta pieņem federālos tiesību aktus, parasti sadarbībā ar Austrijas parlamenta augšpalātu (*Bundesrat*). Apakšpalātas 183 deputātus tiešās vēlēšanās ievēlē tauta. Savukārt augšpalātu ievēlē federālo zemju padomes (*Landtage*). Parlamenta augšpalātai ir tiesības izteikt tikai pagaidu iebildumus pret likumprojektu.

Zemju likumdošana ir zemju padomju kompetencē.

Likumdošanas procedūra

Likumprojektus parlamenta apakšpalātai var iesniegt:

- apakšpalātas deputāti (deputātu likumprojekts),
- federālā valdība (valdības likumprojekts) vai
- parlamenta augšpalāta.

Vienlaikus apakšpalātā izskatīšanai var arī iesniegt pilsoņu iniciatīvu, ko parakstījuši 100 000 vēlētāju vai sestā daļa vēlētāju trīs federālajās zemēs.

Praksē lielāko daļu likumdošanas iniciatīvu iesniedz federālā valdība. Federālās valdības likumprojektiem ir jāsaņem visu valdības locekļu vienprātīgs atbalsts. Likumprojektus izstrādā attiecīgais ministrs, un pirms to apstiprināšanas valdībā citas puses, piemēram, federālās zemes un citas iesaistītās personas, tiek aicinātas par tiem iesniegt savus komentārus.

Pēc pieņemšanas parlamenta apakšpalātā likumprojekti ir jāapstiprina arī augšpalātā. Likumprojekti par federāliem finanšu jautājumiem nav jāiesniedz augšpalātā, jo attiecībā uz tiem apakšpalātai ir dota federālā suverenitāte. Pēc tam kanclers likumprojektus iesniedz prezidentam apstiprināšanai.

Parlamenta apakšpalāta var nolemt, ka par likumprojektu ir rīkojams referendums. Referendumu var arī pieprasīt apakšpalātas deputātu vairākums. Šādā gadījumā likumprojekts, ko apakšpalāta jau ir pieņēmusi, pirms apstiprināšanas ir jāatbalsta referendumā. Referendums ir jārīko arī gadījumā, ja tiek veikti būtiski konstitūcijas grozījumi.

Prezidents ar parakstu apliecina, ka likums ir pieņemts atbilstoši konstitūcijai. Apstiprinājumu paraksta arī kanclers.

Pēc tam, kad apstiprinājumu ir parakstījis arī kanclers, federālais tiesību akts tiek publicēts federālajā oficiālajā laikrakstā *Bundesgesetzblatt*. Ja vien pašā likumā nav noteikts tā atpakaļejošs spēks vai norādīts tā spēkā stāšanās datums (*vacatio legis*), tas stājas spēkā tās dienas beigās, kad ir publicēts un izplatīts federālā oficiālā laikraksta numurs, kurā likums ir publicēts.

Tiesību aktu var atcelt tieši (formāla atcelšana) vai pieņemot jaunu tiesību aktu, kura saturs ir pretrunā ar iepriekšējām normām (materiāla atcelšana), formāli nenorādot, ka iepriekšējās normas vairs nav spēkā (*lex posterior derogat legi priori*). Konkretizētiem noteikumiem ir prioritāte attiecībā pret vispārīgiem noteikumiem (*lex specialis derogat legi generali*). Likuma spēkā esamības periodu var arī noteikt tā pieņemšanas laikā.

Juridiskās datubāzes

[Rechtsinformationssystem des Bundes](#) ir Austrijas Republikas juridiskās informācijas sistēma, ko pārvalda Digitālo un ekonomikas lietu federālā ministrija, un tā sniedz tiešsaistes piekļuvi Austrijas tiesību aktiem.

Vai piekļuve datubāzei ir bez maksas?

Piekļuve [Rechtsinformationssystem des Bundes](#) datubāzei ir bez maksas.

Īss satura apraksts

Austrijas Republikas juridiskās informācijas sistēmā ir pieejama informācija par dažādām jomām.

Federālie tiesību akti

1. Federālo tiesību aktu konsolidētās versijas
2. Austrijas federālā oficiālā laikraksta (*Bundesgesetzblatt*) autentiskā versija no 2004. gada
3. Austrijas federālais oficiālais laikraksts no 1945. gada līdz 2003. gadam
4. Ķeizarkie un federālie oficiālie laikraksti (*Reichs-, Staats- un Bundesgesetzblatt*) no 1848. gada līdz 1940. gadam

5. Likumu un noteikumu krājumi par laiku no 1740. gada līdz 1848. gadam (ārēji resursi)
6. Vācijas oficiālie laikraksti (*Reichsgesetzblatt*) no 1919. gada līdz 1945. gadam (ārēji resursi)
7. Likumprojekti (*Begutachtungsentwürfe*)
8. Valdības likumprojekti (*Regierungsvorlagen*)

Federālo zemju tiesību akti

1. Federālo zemju tiesību aktu konsolidētās versijas
2. Federālo zemju oficiālo laikrakstu autentiskās un neautentiskās versijas (*Landesgesetzblätter*) (dažādi laika periodi)

Pašvaldību tiesību akti — izraudzīti šādu federālo zemju pašvaldību tiesību akti:

1. Karintijas (visas pašvaldības);
2. Augšaustrijas;
3. Lejasaustrijas;
4. Zalcburgas;
5. Štīrijas;
6. Vīnes.

Spriedumi

1. Konstitucionālās tiesas (*Verfassungsgerichtshof*) spriedumi
2. Administratīvās tiesas (*Verwaltungsgerichtshof*) spriedumi
3. Augstākās administratīvās tiesas sagatavotais tiesību aktu saraksts (*Normenliste*).
4. Augstākās tiesas (*Oberster Gerichtshof*) spriedumi, augstāko reģionālo tiesu (*Oberlandsgerichte*) spriedumi, reģionālo tiesu (*Landesgerichte*) spriedumi, apgabaltiesu (*Bezirksgerichte*) spriedumi un Augstākās patentu un preču zīmju tiesas (*Oberste Patent- und Markensenat*) spriedumi, kā arī starptautisko tiesu spriedumi
5. Federālās administratīvās tiesas (*Bundesverwaltungsgericht*) spriedumi
6. Reģionālo administratīvo tiesu (*Landesverwaltungsgerichte*) spriedumi
7. Federālās nodokļu tiesas (*Bundesfinanzgericht*) spriedumi (ārējs resurss)
8. Datu aizsardzības iestādes (līdz 2014. gadam Datu aizsardzības komisija) spriedumi
9. Disciplinārlietu komisiju, Augstākās disciplinārlietu komisijas, apelācijas instances tiesas (*Disziplinarkommissionen, Disziplinaroberkommission, Berufungskommission*) spriedumi
10. Darbaņēmēju pārstāvības uzraudzības iestādes (*Personalvertretungsaufsichtsbehörde*) (līdz 2014. gadam Darbaņēmēju pārstāvības un uzraudzības komisija (*Personalvertretungs-Aufsichtskommission*) lēmumi
11. Vienlīdzīgas attieksmes komisiju lēmumi (*Gleichbehandlungskommissionen*) no 2014. gada
12. Vienlīdzīgas attieksmes komisiju lēmumi (*Gleichbehandlungskommissionen*) no 2008. gada (ārējs resurss)
13. Finanšu dokumentācija, Neatkarīgā finanšu senāta (*Unabhängiger Finanzsenat*) lēmumi (ārējs resurss)
14. Neatkarīgo administratīvo senātu (*Unabhängige Verwaltungssenate*) izraudzīti nolēmumi no 1991. gada līdz 2013. gadam
15. Patvēruma tiesas (*Asylgerichtshof*) nolēmumi no 2008. gada jūlija līdz 2013. gadam
16. Neatkarīgā federālā patvēruma senāta (*Unabhängiger Bundesasylsenat*) izraudzīti nolēmumi no 1998. gada līdz 2008. gada jūnija beigām
17. Vides lietu senāta (*Umweltsenat*) izraudzīti nolēmumi no 1994. gada līdz 2013. gadam
18. Federālā komunikācijas senāta (*Bundeskommunikationssenat*) izraudzīti nolēmumi no 2001. gada līdz 2013. gadam
19. Iepirkumu uzraudzības iestāžu (*Vergabekontrollbehörden*) izraudzīti nolēmumi līdz 2013. gadam
20. Augstākās tiesas un Kasācijas tiesas nolēmumi civillietās un krimināllietās (1885.–1897. gads) (ārējs resurss)
21. Austrijas ķeizarkās tiesas (*Reichsgericht*) nolēmumu krājums (1869.–1918. gads) (ārējs resurss)
22. Austrijas administratīvās tiesas (*Verfassungsgerichtshof*) nolēmumu krājums (1919.–1979. gads) (ārējs resurss)
23. Austrijas administratīvās tiesas (*Verfassungsgerichtshof*) nolēmumu krājums (1876.–1934. gads) (ārējs resurss)

Citi dokumenti

1. Rūpniecības kodeksā (*Gewerbeordnung*) noteiktie eksaminācijas noteikumi amatniekiem un profesionālās

kompetences eksāmeni

2. Sociālās apdrošināšanas sistēmas oficiālo noteikumu autentiskais teksts no 2002. gada
3. Veselības aprūpes infrastruktūras plāni (*ÖSG, RSG*)
4. Oficiālie veterinārie biļeteni (OVB) no 15.9.2004.

Vispārīgi apkārtraksti (*Erlässe*)

1. Federālo ministriju izdotie apkārtraksti
2. Federālās finanšu ministrijas izdotās direktīvas un apkārtraksti (ārējs resurss)
3. Federālās darba, sociālo lietu, veselības un patērētāju aizsardzības ministrijas (*Bundesministerium für Arbeit, Soziales, Gesundheit und Konsumentenschutz*) izdotie apkārtraksti par sociālās apdrošināšanas jautājumiem (ārējs resurss)

Austrijas likumi

Daži Austrijas likumi ir pieejami arī angļu valodā.

Plašāka informācija

Plašāku informāciju var atrast [Rechtsinformationssystem des Bundes](#) tīmekļa vietnē.

■ Lapa atjaunināta: 13/09/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.